

Sygn. akt **II AKa 245/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca:	SSA Bogumiła Metecka-Draus
Sędziowie:	SA Andrzej Wiśniewski (spr.) SO del. do SA Małgorzata Jankowska
Protokolant:	sekr. sądowy Emilia Biegańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Jerzego Masierowskiego

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. sprawy

B. R.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt III K 198/12

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. F. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Małgorzata Jankowska Bogumiła Metecka-Draus Andrzej Wiśniewski

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 6 listopada 2012r. połączył kary orzeczone wobec skazanego B. R.:

1. Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 4.09.2008r., sygn. akt V K 526/07, za przestępstwo z art. 197 §1 k.k. popełnione w dniu 09.09.2000r. na karę 4 lat pozbawienia wolności,

2. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14.06.2007r., sygn. akt III K 5/07 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11.10.2007r., sygn. akt II AKa 130/07 za przestępstwo:

a.

a. z art. 280 §1 k.k. w zb. z art. 197 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., popełnione w maju 2006r. daty dokładnie nie ustalonej na karę 5 lat pozbawienia wolności;

b. z art. 280 §2 k.k. popełnione w 2005r. daty dokładnie nie ustalonej na karę 5 lat pozbawienia wolności;

c. z art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k. popełnione w 2003 lub 2004r. daty dokładnie nie ustalonej na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

oraz karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd orzekł karę łączną 10 lat pozbawienia wolności, zaliczając na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej okres pozbawienia wolności skazanego od 03.07.2000r. do 04.07.2000r., od 09.09.2000r. do 21.11.2000r. oraz od 08.06.2004r. do 30.09.2004r.

Sąd rozstrzygnął również o kosztach sądowych i wynagrodzeniu obrońcy z urzędu.

Wyrok zaskarżył obrońca skazanego, zarzucając mu rażącą niewspółmierność, w sensie surowości, kary orzeczonej względem w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, na skutek przyłożenia zbyt wielkiej wagi do okoliczności obciążających skazanego, przy jednoczesnym pominięciu okoliczności łagodzących.

Mając na uwadze wskazane uchybienie, obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary łącznej orzeczonej względem skazanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku do 5 lat i 6 miesięcy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się niezasadna.

W pierwszej kolejności kontroli poddano zasadność łączenia kar i należy stwierdzić, że kary orzeczone za wszystkie cztery czyny przypisane skazanemu nadawały się połączenia, jako że czyny, za które je orzeczono popełniono przed wydaniem pierwszego, chociażby nieprawomocnego wyroku co do któregośkolwiek z nich. Kwestia ta zresztą nie była przedmiotem zarzutu apelacyjnego.

Odnośnie zasadności orzeczonej kary, należało stwierdzić, iż z uwagi na wysokość kar jednostkowych, kara łączna musiała się zawrzeć w przedziale między 5 lat i 6 miesięcy (najwyższa z kar jednostkowych), a 15 lat (granica rodzajowa kary pozbawienia wolności), gdyż suma kar wyniosła 19 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

B. R. popełniał swoje czyny na przestrzeni bardzo długiego okresu czasu, gdyż od 9.09.2000r. do maja 2006r. Tak długi okres działalności przestępczej przemawiał za zastosowaniem zasady kumulacji kary. Rodzaj przestępstw też był zróżnicowany, gdyż obok dwóch rozbojów kwalifikowanych, pojawiło się jedno zgwałcenie i jedno zgwałcenie w zbiegu kumulatywnym z rozbojem. Skazany działał zatem przeciwko dwóm dobrom chronionym prawnym, aczkolwiek pewna zbieżność pomiędzy czynami zachodzi, gdyż trzykrotnie popełniał rozboje, a dwukrotnie – zgwałcenie.

Te okoliczności przemawiają zatem za przyjęciem, iż związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które B. R. został skazany jest dość luźny i kara, którą wobec niego orzeczono powinna być bliższa kumulacji, aniżeli postulowanej przez obrońca skazanego – absorpcji. Dlatego kara 10 lat pozbawienia wolności, niemal równie odległa minimum ustawowemu w wysokości 5 lat i 6 miesięcy oraz maksimum wynoszącemu 15 lat pozbawienia wolności, nie może być uznana za karę rażąco niewspółmiernie surową. Długotrwałość działania sprawcy, godzenie w więcej niż jedno dobro chronione prawem, wskazują na znaczne poczucie bezkarności, a zatem przemawiają za dłuższym oddziaływaniem resocjalizacyjnym wobec skazanego.

W związku z tym na podstawie art. 437 §1 k.p.k. zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

O wydatkach za postępowanie odwoławcze Sąd orzekł na podstawie art. 624 §1 k.p.k., uznając, że skazany ma do odbycia długoterminową karę pozbawienia wolności, nie dysponuje środkami finansowymi na ich zapłacenie, stąd należało go zwolnić od ich ponoszenia. W sprawach o wyrok łączny nie powstaje odrębna opłata, o której mowa w ustawie z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).